

örlogsbriggar, genom hvilka bunkärorna utsättas, då fartyget, under stiltje, skall fortskaffas medelst rodd.

RODER, ród'r, n. 3. 1) Det vid akterståfven fästade, af starkt timmer sammansatta verktyg, genom hvars vridande åt ena eller andra sidan fartyget styres. Vanligen brukas förkortadt: *Ror*. *Sitta vid roret*. *Lyda ror* säges om ett fartyg, då det i sina rörelser rättar sig efter rorets vändningar. *R. i lä!* åt läsidan! — *Syn*. Styre. — 2) Stångformigt, nedtill bredt redskap, som användes till omrörning, t. ex. Mäskroder.

RODERHAKE, m. fl., se *Rorhake*, m. fl.

RODERSKA, se *Rodderska*.

RODNA, rå'ddna, v. n. 1. (af *Röd*) 1) Blifva ród. *Himmelen r-r vid solens uppgång*. *Huden r-r efter en nypning*. — 2) (särskilt) Blifva ród i ansigtet. *R. af förlågenhet, af blýgsel*. *Komma någon att r.*

RODNAD, rå'ddnad, m. 3. 1) Röd färg på ytan af ett föremål. *R-en på hennes kinder, läppar*. *R-en på himmelen vid solens uppgång*. — 2) (med.) Tillfällig ród fläck på huden. — 3) Rodnande. *Hon tillstod det utan r.*, utan att rodna.

RODNANDE, rå'ddnande, n. 4. Verkningen, då någon eller något rodnar.

RODOCKA, f. 1. Se *Lekdocka*, 2.

ROENDE, n. 4. Handlingen, då man ror.

ROF, n. 3. (af *Röfva*) 1) Rófveri, plundring. *Lefva af r. Gå på r.* — 2) (i fråga om rofdjur och roffåglar) Djurs gripande, för att med deras kött stilla sin hunger. *Djur, som lefva af r.* — 3) Hvad som genom rófveri, plundring tages; äfv. djur, som af rofdjur eller roffågel gripes. *Söka r.* (Fig.) *Blifva ett r. för*, förstöras, förderivas af, genom, t. ex.: *Blifva ett r. för lågorna, för sina begär*. *Lemna till r. åt*, lemna till förstöring åt, låta förderivas af. — *Syn*. Byte.

ROFAKTIG, a. 2. Fallen för rofferi. — *Rofaktighet*, f. 3.

ROFBÖSSA, f. 1. Pennrör, hvarmed barn roa sig att afskjuta små stycken af rofvor.

ROFDJUR, n. 3. Djur, som lefver af rof.

ROFF, se *Ruff*.

ROFFA, rå'fa, v. a. 1. (frequentativ af *Röfva*) På olagligt sätt frántaga en något. *R. någon*. *Han lefver endast af att r. folk*. *Allt hvad han äger har han r-t ifrån andra*. *R. från*, se *Frånroffa*. *R. åt sig*, genom rofferi tillegna sig. — *Syn*. Plundra, Råsa åt sig, Karpa åt sig. — *R-d*, part. pass. *R-t gods*. — *Roffande*, n. 4.

ROFFARE, m. 3. o. — **FERSKA**, f. 1. En, som roffar andra, är fallen för att roffa, lefver af rofferi.

ROFFERI, n. 3. Handlingen, då man olagligen frántager en något.

ROFFISK, m. 2. Fisk, som lefver af rof.

ROFFLUGA, f. 1. Insektslägte af de Tvåvingade. *Asilus*.

ROFFRÖ, n. 4. Frö af rapsat.

ROFFÅGEL, m. 2. pl. — *fåglar*. Fågel, som lefver af rof. — *Ss*. *R-sjagt*.

ROFGIRIG, a. 2. Begärlig efter rof. — *Rofgirigt*, adv.

ROFGIRIGHET, f. 3. Starkt begär efter rof.

ROFGODS, n. sing. (föga brukl.) Roffadt gods.

ROFGULD, n. sing. (skämtv.) Oäkta guld.

ROFKÅL, m. sing. Den vanliga rofväxten. *Brassica Napa*.

ROFLAND, n. 3. Åkerland, besådt med rofvor.

ROFOLJA, f. 1. Ett slags olja, som erhålles genom pressning af flera slags frön af kålslägtets olika arter, såsom rofvor, rapsat, äfvensom af kinesiska rådisor och hvit senap.

ROFTAND, f. 3. pl. — *tänder*. En af tänderna hos de egentliga Rofdjuren, större än de öfriga och försedd med två eller tre stora spetsar.

ROFVA, f. 1. Den saftiga, söta rotfrukten af Rofkål.

ROFÅGEL, m. 2. pl. — *fåglar*. (jäg.) Uppstoppad fågel, som med snören sättes i rörelse, och nyttjas som lockfågel åt lärkor.

ROFÅKER, m. 2. pl. — *åkrar*. Åker, besådd med rofvor.

ROJALISM, råjalí'ssm, m. 3. (fr. *Royalisme*, af *Royal*, kunglig) Tillgifvenhet för konungen eller det kungliga partiet. — Skrifves äfv. *Royalism*.

ROJALIST, --í'sst, m. 3. Konungens eller det kungliga partiets anhängare. — Äfv. *Royalist*.

ROJALISTISK, a. 2. Kungligt sinnad; konungen tillgifven. — Äfv. *Royalistisk*.

ROKA, se *Råka*.

ROL, se *Roll*.

ROLIG, a. 2. 1) Stilla, lugn. *Hafva en r. sömn*. *Önska någon en r. god natt*. *Vara i r. besittning af något*. — 2) Roande. *En r. människa*, *r-a infall*. *Han är r. i sällskap*. *R-t sällskap*. *R. berättelse, historia*. *Det är r-t att höra*. — Substantivt säges: *Hafva r-t*, finna sig road, njuta nöje. — *Syn*. Roande, Rosam, Nöjsam, Fågenesam, Lustig, Munter, Lustbar, Narraktig, Tokrolig. — 3) Besynnerlig. *Hvilken r. katt! han är utan svans*. *Det vore väl r-t, om jag ej en gång skall få vara i fred!*

ROLIGHET, f. 3. 1) Något som roar: nöje, förlustelse; roligt upplåg, puts, infall, skämt. *Tillställa en liten r.* *Han sade det bara på r.*, *för r-s skull*, på skämt. — 2) Ro, stillhet, lugn.

ROLIGHETSMÅKARE, m. 3. (fam.) eller

ROLIGHETS-MINISTER, ---- ní'st'r, m. 2. pl. — *istrar*. Skämtsam benämning på en person, hvars förnämsta åliggande, sysselsättning eller födkrok är att roa, förlusta andra.

ROLIGT, adv. 1) Stilla, lugnt, ostördt. *Sofva r.* — 2) Nöjsamt, muntert. *Vi tillbringade vår tid ganska r.*

ROLL, m. 3. (fr. *Rôle*) 1) Hvarje särskilt parti af ett skådespel, som utföres af en skådespelare eller skådespelerska. *Spela en konungs, en bondes r.* *Hafva en svår r.* — Bildar flera sammansättningar, såsom: Hufvudroll, Gästroll, Ålskare-, Kammarjungfrurull, m. fl. — 2) (fig.) Sättet, huru man vid vissa tillfällen handlar i det verldsliga lifvet. *Väl, illa spela sin r.* — Skrifves af somliga *Rol*.

ROM, rómm, nom. prop. n. Staden Rom. (Ordspr.) *R. byggdes ej på en dag*, stora företaget, arbeten fordra tid.

ROM, se *Räm*.

ROM, rá'mm, m. sing. Brännvin, beredt af jäst sockersirap. — Skrifves äfv. *Rum*, *Räm*.

ROMAN, -án, m. 3. (fransk ord, som egentligen betydde: Berättelse, skrifven på ett romaniskt språk.) 1) Diktad berättelse på prosa, hvaruti på ett poetiskt sätt skildras människorna och deras seder, lidelser, o. s. v. *Skrifva en r.* — 2) Kärlekshistoria. *Spela en r.*, hafva en kärlekshandel. — *Ss*. *R-författare, -läsare, -läserska, -läsning, -skrifvare*.

ROMANBIBLIOTEK, -án --- ték, n. 3. o. 3. 1) Större samling af romaner. — 2) Titel på en